

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

10. 06. 2024 - 16. 06. 2024

motto týdne:

„I když jsme nevěrní, Bůh zůstává věrný.“

PONDĚLÍ 10. 06. blah. Jana Dominici, řeholníka, arcibiskupa OP

1 Král 17,1-6; Žl 121,1-2.3-4.5-6.7-8 Komentář: **Mt 5,1-12**

Blahoslavení šťastní, kdo jsou odkázáni na Boha! Neznamená to ovšem o nic se nestarat, ale připustit si radost z toho, že jsem podobný Ježíšovi.

ÚTERÝ 11. 06. památka sv. Barnabáše, apoštola

Mt 10,7-13; Žl 98,1.2-3ab.3c-4.5-6 Komentář: **Sk 11,21b-26; 13,1-3**

„Křesťané, kristovci“. Poprvé nás takto nazvali v Antiochii.

Kéž dokážeme svého Pána dobře reprezentovat i v našem století.

STŘEDA 12. 06. blah. Kvida, kněze a mystika

1 Král 18,20-39; Žl 16,1-2a.4.5+8.11 Komentář: **Mt 5,17-19**

Ježíšovo naplnění Tóry mělo jinou podobu, než čekali jeho současníci.

Kéž jsem schopen korigovat své představy o Bohu, o církvi...

ČTVRTEK 13. 06. památka sv. Antonína z Padovy, kněze a učitele církve

1 Král 18,41-46; Žl 65,10abcd.10e-11.12-13 Komentář: **Mt 5,20-26**

*Předtím, než se spojím s Kristem, mám i já povinnost smířit se s lidmi. Do „pozdravení pokoje“ chci zahrnout i ty, kteří nejsou momentálně přítomni a které „nemusím“. Tak je *communio* – společenství přijímáním jeho Těla.*

PÁTEK 14. 06. sv. Elizeuse, proroka

1 Král 19,9a.11-16; Žl 27,7-8a.8b-9abc.13-14 Komentář: **Mt 5,27-32**

Ježíš mě vede na hlubinu: pouhé dodržování toho, co je v Zákoně, nestačí.

Na prvním místě je chtít dobro pro druhého! To je čistota srdce.

SOBOTA 15. 06. sv. Víta, mučedníka

1 Král 19,19-21; Žl 16,1-2a+5.7-8.9-10 Komentář: **Mt 5,33-37**

Prísaha, braní si svaté věci za svědka, je zbytečná, pokud sám mám Boha ve svém srdci. A pokud jej mám v sobě, on se přece projeví v mém postoji.

11. neděle v mezidobí - Cyklus B - 16. 06. 2024

Kolem nás se odehrává tolik překotných událostí a mnohdy se děsíme, kam se svět řítí. Mnoha krokům v dějinách nerozumíme a mnohé není dobré. Dnes ale můžeme slyšet Ježíšovo povzbuzení k důvěře a pokoji. Modleme se o tyto vzácné dary Ducha svatého.

1. ČTENÍ

Na začátku 6. stol. př. Kr. byl Izrael dobyt babylonským králem a mnoho lidí včetně Ezechiela bylo odvedeno do zajetí. Nově dosazená vláda v Izraeli, konkrétně král Sidkijáš, usilovala o tajné spojenectví s Egyptem, což skončilo o deset let později zdrcující tragédií. Ezechiel tyto události předpovídá (Ez 17), ale přislubuje Boží řešení – mesiáše. I z toho mála, co zbude, může vzejít nový lid!

Ez 17,22-24

Tak praví Pán, Hospodin: „Já vezmu z vrcholku vysokého cedru slabou větévku, ulomím ji z jeho nejvyšších výhonků a zasadím ji sám na vysoko vyčnívající hoře. Na vysoké Izraelově hoře ji zasadím, vyžene větve, vyraší výhonky, ponese plody, stane se nádherným cedrem. Pod ním budou hnízdit ptáci všeho druhu, budou hnízdit ve stínu jeho ratolestí. Poznají pak všechny polní stromy, že já jsem Hospodin: ponižuji strom vysoký, povyšuji strom nízký, dávám uschnout stromu zelenému, vypučet stromu suchému. Já, Hospodin, jsem to řekl a učinil.“

ŽALM 92

Navazujeme na tematiku stromu, růstu, přírody. Za těmito obrazy prostupujícími celé Písmo můžeme vidět ty, kteří žijí podle Božího zákona.

Odpověď: Dobré je chválit Hospodina

Dobré je chválit Hospodina, – opěvovat tvé jméno, Svrchovaný!

– Zrána hlásat tvé milosrdenství – a za noci tvou věrnost.

Spravedlivý pokvete jak palma, – poroste jak cedr na Libanonu. – Kdo jsou zasazeni v domě Hospodinově, – pokvetou v nádvořích našeho Boha. Ještě ve stáří budou přinášet užitek, – zůstanou šťavnatí a svěží, – aby hlásali, jak spravedlivý je Hospodin, – má skála, v němž není nepravosti.

2. ČTENÍ

Svatý Pavel se musí hájit: jeho úmysly pocházejí skutečně od Boha. Proto nezastírá před čtenáři svoji svízelnou situaci (2 Kor 4,7-12). Realita tohoto světa není cílem naší pouti, ten leží za její hranicí. Pavel tím nezpochybnuje dar života a nutnost ho chránit. Všimněme si také z hlediska obsahu víry důležité zmínky o Božím soudu.

2 Kor 5,6-10

Bratři! Jsme ustavičně plni důvěry. Víme, že dokud jsme doma v tomto těle, jsme jako vyhnanci v cizině, daleko od Pána. To proto, že v nynějším stavu v Boha jen věříme, ale dosud ho nevidíme. Jsme však plni důvěry

a chtěli bychom raději opustit domov tělesný a odebrat se do domova k Pánu. A proto stůj co stůj usilujeme o to, abychom se mu líbili, ať už v domově těla zůstáváme, nebo se z něho odebíráme. My všichni se přece musíme objevit před Kristovým soudem, aby každý dostal odplatu za to, co za života udělal dobrého nebo špatného.

EVANGELIUM

Podobenství mají pomoci porozumět světu víry: jde o obraznou řeč a nelze je vykládat doslova. Boží království tedy není ani člověk, ani semeno, ale „je to s ním podobně, jako když...“ Hořčičné semínko z dnešního podobenství (Sinapis nigra, hořčice černá) může totiž vyrůst i do výšky 2,5 m.

Mk 4,26-34

Ježíš řekl zástupu: „Boží království je podobné člověku, který zaseje do země semeno; ať spí, nebo je vzhůru, ve dne i v noci, semeno klíčí a roste, on ani neví jak. Země sama od sebe přináší plody: napřed stéblo, potom klas, pak zralé zrno v klasu. Když pak se ukáže zralý plod, hned člověk vezme srp, protože nastaly žně.“ Řekl také: „K čemu přirovnáme Boží království nebo jakým podobenstvím ho znázorníme? Je jako hořčičné zrnko: Když se zasévá do země, je menší než všechna semena na zemi, ale když je zaseto, vzejde a přerůstá všechny jiné zahradní rostliny; vyžene tak velké větve, že ptáci mohou hnízdit v jeho stínu.“ Mnoha takovými podobenstvími jim hlásal Boží slovo, jak to mohli pochopit. Bez podobenství k nim nemluvil. Když však byl se svými učedníky sám, všechno vysvětloval.

K ZAMYŠLENÍ

Nejednou zaslechneme nebo i sami prožijeme strach, jak to dopadne se světem, církví, zdravotnictvím... Mnohdy tu důvody k obavám jsou, vždyť nic není neměnné. Někdy se ale do takového strachu promítne naše vlastní smýšlení. Může tak ukázat, že žijeme s pocitem, že všechno záleží jen na nás, našem výkonu a bez nás se svět zhroutí. To je obrovský omyl. Boží království roste, ať se nám to líbí nebo ne, ať ho někdo boří nebo podporuje. Je třeba přiložit ruku k dílu, pomoci, ale pozor na všechny, kteří se označují za zachránce světa! Tím jediným Zachránce je náš Pán. Můžeme být „ustavičně plni důvěry“, i když se věci právě nyní nevyvíjejí pozitivně.